अथ चतुर्विंशी। "द्रुपदादिव मुमुचानः। स्विन्नः स्नात्वा मलादिव। पूतं पवित्रेणेवाज्यम्। विश्वे मुञ्चन्तु। मैनसः" इति। विश्वे सर्व्वे देवा मामेनसः पापात् मुञ्चन्तु मुक्तं कुर्व्वन्तु। तत्र दृष्टान्तत्रयं द्रुपदात् पादबन्धनरूपात् काष्ठात् मुमुचान इवेत् यथा तथेत्यर्थः। स्विन्नः स्वेदव्याप्तगात्रः स्नात्वा स्नानं कृत्वा यथा मलात् मुच्यते तद्वत्। पवित्रेण उत्पवनसाधनेन आज्यं यथा पूतं तद्वत्॥

अथ पञ्चविंशी। "उदयं तमसस्परि। पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम्। देवं देवत्रा सूर्य्यम्। अगन्म ज्योतिरुत्तरम्" [९] इति। तमसस्परि तमसोऽन्धकारात् परि ऊर्द्ध्वमुत्तरमुत्कृष्टं ज्योतिरुत्पश्यन्तः उत्कर्षेण पश्यन्तो वयं देवत्रा देवेषु मध्ये देवं द्योतमानं सूर्य्यरूपमुत्तमं ज्योतिरगन्म प्राप्ताः स्मः। यद्देवा देवहेडनमित्येताः षडृचः पापक्षयार्थे कर्म्मणि द्रष्टव्याः॥

इति चतुर्थोऽनुवाकः॥ ४॥

अथ पञ्चमोऽनुवाकः।

पञ्चमानुवाके प्रथमामृचामाह। "वृषा सो अंशुः पवते हविष्मान्त्सोमः। इन्द्रस्य भाग ऋतयुः शतायुः। समा वृषाणं वृषभं कृणोतु। प्रियं विशाꣳ सर्व्ववीरꣳ सुवीरम्" इति। सोमो बल्यात्मकः पवते शुद्धो भवति। कीदृशः सोमः वृषा कामानां वर्षयिता सः प्रसिद्धः अंशुर्बहुभिरंशुभिर्युक्तः